

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, середа 22 квітня 1942.

Ч. 45 (86).

Надзвичайне звітлення Верховної Команди

Великі морські успіхи

Верховна Команда в надзвичайному звітленні з 20 квітня повідомляла: Дії німецьких підводних човнів знову увінчалися великими успіхами. Біля східного американського побережжя та в Карибських морі затоплено 18 ворожих кораблів, разом на 131.000 тон водомістоти.

Урочистости в дні народин

Не тільки вся Німеччина, але й союзні та прихильні Німеччині держави та народи Європи відмітали урочисто день народин Фірера Великонімеччини. В Берлінській урочистості взяли участь достоянники Райху та увесь дипломатичний корпус заступлених держав. Промову виголосив міністр д-р Гебелс, підкреслюючи заслуги Вождя Німеччини не тільки для німецького народу, але й для цілої Європи, яку саме Адольф Гітлер вибавив від больше-

вицької загибди. Маршал Герінг видав зазив до народу, в якій підкреслив перовлучну єдність народу зі своїм провідником, єдність, що тепер у війні зі східним ворогом сильніша, як коли-небудь перед тим. Берлінську урочистість передавали всі німецькі та європейські радіостадії. Спеціально тепло відмітила день народин Вождя Німеччини італійська, болгарська та фінська преса.

ІНДІЙСЬКЕ „НІ“

Незадоволені індійські воюючі та в зв'язку з тим невдачу англійської дипломатії в Індії треба вважати за важкий удар для Англії на азійському фронті — не менший, як втрати морські біля Цейлону. Політичне значіння невдачі лежить в тому, що в цьому місці знову починає хитатися світова англійська великодержавна. Індія дала ясну відповідь, що вона не почуває себе членом англійської імперії. Мимо заарештованих попередньо відвідни Чінкайшева, англійцям не пощастило приєднати Індію добровільно на сторону альянтів. Індія чекає на упадок всевітнього англійського володіння. З великого числа людського матеріалу, який мають до диспозиції альянти, вже тепер прийдеється їм скреслити 350 мільонів індійців. Індійці, які змагають до самостійности, ще раз усвідомили собі, що саме Англія є найбільшим ворогом їх свободи. Вони воліє заринкувати дальню стратегічну невдачу, навіть коли йде про Індію, ніж віти індійцям на будьякі уступки. Наскільки зуміла Індія проглати англійську гру, про це говорить лист президента Індійського Конгресу, Ачада, якого він вислав до Кріса, та в якому він обосновує становище Конгресу. На початку цього листа Ачада стверджує англійську політику роз'єднання сил

Індії: „На жаль, англійський уряд навіть в обличчі великої загрози не зумів занехати свої руйнівницької політики. Ми мусимо прийти до переконання, що Англії залежить на тім, щоб найдовше, як тільки це можливо, задержати панування над Індією, та що до цього вона прямує ширенням незгоди та роз'єднуванням“. — Кріс не мав на це нічого іншого сказати, як те, що індійці прогавили „велику нагоду“ для себе багато скористати, при чому він в своїй радієвій промові всю вину невдачі звалив на індійські партії. Відносно вимог самостійности, заявив він, що в основі ніхто проти цього нічого не має, але в часі війни на це не час, бо воно вимагало би великих перемін та мусило б прийти ступнево. — В промові до англійців сказав Кріс так: „Ми старасьмося, щоб Індія нам помагала, але надходять тяжкі часи проби“. Якщо Англія побідить, придуть часи нового, дівшого світового порядку, в який буде влучена теж і Індія. Кріс заперив, що він ще думає повернутися до Індії, але в яким характері, це знає тільки один Бог. — Головна Квартира вільних індійців з Баньоку заявила через радіо, що невдача Кріса означає вже цілковиту англійську програму в Індії.

Перший налет на Токіо

Як повідомляє агенція Дюей, столиця Японії Токіо зверх була предметом повітряної атаки ворога. Над великими частинками міста повалились ворожі літаки в невеликій кількості та почали скидати розривні та швальні бомби. Бомбардування не спричинило жодних шкод у важливих об'єктах. Мало тільки втрати цивільне населення, яке ворожі літаки обстрілювали скорострільним вогнем. Від стрілен потерпіли діти. Бомби вдарили теж і в деякі шпиталі, так що є жертви між хворими. В зв'язку з першим налетом на Токіо міністер внутрішньої оборони сказав

подяку органам протилетунської оборони та висловив признання населенню, яке заховувалося підчас налету гідно та дисципліновано. Литовці, лотиські і естонці на фронті Відділи безпеки, утворені з естонців, литовців і лотиських вже від місяців беруть участь у війні на сході, обороняючи свої країни від відвічного московського ворога. Багато з поміж добровольців одержали залізні хрести заслуги. Часовики привносять світліни й імена відзначених та підкреслюють їх заслуги.

МРІЙНИЦТВО І ДІЙСНІСТЬ

Великий німецький державний муж Оттон Бісмарк сказав раз під адресою польських політиків: „Поляки є поетами в політиці, а політиками в поезії...“ Цим афоризмом „залізний канцлер“ зробив закид своїм політичним противникам, що вони не мають змислу для політичної дійсности і практичности. Мабуть недостача політичного реалізму є хробою не тільки поляків, але й усіх словян, а вже з певністю доля скривдила цією недостачею нас, українців. Побивала та й ще побиває нас недостача змислу політичної дійсности та практичности і доки не витворимо в собі цієї цінности, доки цього дару Божого не передамо в заповіті своїм нащадкам, то доти всі наші індивідуальні і масові зусилля до рівноправности в сімі народів будуть даремні.

довшої політичної традиції і перспективи. Це саме твердить і идеолог українських націоналістів М. Сціборський у своїй „Націократії“. Він пише (ст. 67): „Але ж такі постаті з печаттю божеського духа являються раз на століття, а то й рідше! Щасливий той нарід, що йому доля судить таких вождів. Ну, а як їх немає? Чи ж можливо на такій пресумпції, що виходить із якогось фетишизму, будувати устрій держави — отого цілком реального витвору, складного механізму?...“ А там же на стор. 66 пише: „Як окрема індивідуальність, так і провідна меншість є продуктом свого оточення (народу). Своім генієм, здібностями, силою духа і волею вони можуть у певних періодах це оточення собі в цілості підпорядкувати, але сама їх поява залежить від його розвитку та якісного змісту. Ескімоси не дали і певно не дадуть світові Бетовенів і Кантів, папуаси — Едісонів, тунгузи чи воляки — великих політичних систем і провідників. Не видадуть вони й геніїв, бо наколи б такі в них і з'явилися, то були б змарновані без відповідних можностей свого проявлення. В цьому не має нічого випадкового... Бо творчість вибранців даного народу (провідників) обумовляється виміром багатства його духа, його культурних, соціальних і матеріальних ресурсів, його внутрішньою свободою, його зовнішньою незалежністю та його державними традиціями. Ця власне ознака ділять народи на аристократів і плсбеїв, на сильних і слабих, пануючих і поневоленых, продуцентів цінностей і їх споживачів, або... руйників...“

Факти з часів нашого державного будівництва 1917—1920 р.р. свідчать, що утопія, нездійснима мрія-бажання були в нас трактовані як дійсність. І дивне диво! — навіть мужицькі сини-інтелігенти були опановані цією хворобою. Бо коли селяни здоровим „хлопським розумом“, набутим в боротьбі з реальними силами природи, вміли розрізнати „бажане“ від „можливого“, то їхні сини-інтелігенти, задурманені пропагандовими соціалістичними брошурками, потапали в утопі-романтиці: „перемога світові революції“, „переможний хід демократії“, „грядучий соціалістичний рай“, „всемогучість мітичної „волі народу“ і т. п. чудеса мали, по думці цієї інтелігенції, принести „волю Україні“. А коли треба було якесь конкретне політичне питання вирішити, то ці інтелігенти були безрадні як діти, і скликали своїх батьків-селян, щоб вони вирішували це питання. І тому кожний зрозуміє обурення та розпуку того селянина, котрий на з'їзді в Станиславові, в березні 1919 р. інтелігентам, що питали в селян поради що-до політичної орієнтації, сказав: „А на що ми вас по школах учили, на що ми за вашу науку свою останню корову продавали? Навіщо ви нам всі здалися, коли ви в трудну годину до нас по розум приходите?...“

Якже М. Сціборський радить розв'язати українську квестію вождівства? На стор. 116 „Націократії“ він пише так: „На чолі Нації і державної організації стоятиме Голова Держави. Це не буде ані диктатор, що тримається силою прибічних клік, ані льякуватий, „репрезентативний“ президент демократичної республіки... Це буде Вождь Нації, найкращий із найкращих її синів, що силою загального довіри нації та правом своїх внутрішніх властивостей триматиме в своїх руках владу Держави. В ньому концентруватиметься авторитативна суть націократичної держави, що сполучає в собі здорові елементи монархизму і відповідальности. Голову Держави обиратиме на 7 років Національний Збір, скликуваний для цієї мети, що складатиметься з Державної Ради, Всеукраїнської Господарської Ради, представників синдикатів і Криєвих Рад“. Отже „Націократія“ Сціборського вертає до виборного вождівства по дещо зміненій демократичній рецепті. Ба, але таких кандидатів на „найкращих з найкращих“ буде легіон,

Звідолення Верховної Команди

З Головної Квартири Фірера 20 квітня 1942 р.

На берегах Кавказу німецькі бойові літаки бомбардували з добрим вислідом портові та постачальні улаштування. Поцілок бомби ушкоджено великий советський танкер. На полудневому відтинку східного фронту німецькі ловецькі літаки збили в повітряних боях без власних втрат 22 ворожі літаки. На середнім і північній відтинку поодинокі місцеві наступи ворога зазналися після завзятих боїв. При успішних власних наступках в північній фронтній відтинку під час багатоденних боїв на одному місці здобуто 11 гармат, а також 50 гранатометів і скорострілів. Сильні відділи летунства спеціально успішно піддержували наземні бої та ушкодили комунікаційні советські лінії. В Карелії німецькі і фінські частини зазнали ворогові на фронті Свіру під час багатоденних оборонних боїв тяжких втрат. На Ледовому морі затопили підводні човни з однієї корабельної екіпажі 2 ворожі кораблі, разом на 12.000 тон водомистоти, в тому один танкер. Три дальні великі кораблі ушкоджені. Поцілки бомб ушкоджено теж супровідні вантажні кораблі.

В Північній Африці не повелися ворожі впади розвідувальних відділів на фронті Киренаїки. На Середземному морі один німецький підводний човен стуредував один корабель біля Байрута. Інший підводний човен артилерійським вогнем заатакував електричну станцію коло Йфи і сильно її ушкодив. З поміж британського постачального судноплавства на північно-африканській бережці затопили німецькі підводні човни три дальні вантажні кораблі. Сильні атаки летунства продовжувалися далі проте військових об'єктів острова Мальти. Бомбові цілі важкого калібру спричинили великі знищення, зокрема в постачальних закладах. В улаштуваннях летючих на острові повстали пожежі експлозії і знову великі шкоди. (Зміст надзвичайного звідолення подано на іншому місці).

Легкі німецькі бойові літаки попереднього дня заатакували бомбами і обстрілом фабрики і кораблі на південній англійській берегах.

Гавтман Гезель осягнув на східному фронті свою 85-88 повітряну перемогу. Під час успіхів німецьких підводних човнів перед американським бережком визначився спеціально підводний човен під команду капітана лейтенанта Міцельбурга.

ний курс школи Адольфа Гітлера. Через те, що не має клас, не можна й повторити курсу, але учень, що не може підтягнутися до загального poziomu школи — мусить школу покинути.

Основним предметом навчання в школах Адольфа Гітлера є народознавство, цебто німецька мова й література, історія, географія, етнографія, релігія й інші зв'язані з ними дисципліни.

До того адря ґрунтуються інші предмети. З чужих мов є обов'язкова латинська й англійська. Крім того учні надобоважливо вивчають інші мови.

Новітнє місце відведено спортові, ремеслу й мистецтву — музиці, співу, малюванню. Дуже велику вагу надається на виховання. Учнів заправляється до праці, до зміцнення самого себе, обслуговувати, зробити порядок в кімнаті тощо. Також велику вагу надається на виховання характеру, впр. правдивості в писанні шкільних задач без догадки вчителя в довіря, що учні намагатимуться на нечесне відписувати.

Важним засобом у вихованні є самонаглядання учнів. Учні самі є провідниками власних відділів. Все навчання учні найближчих класів, еджукацій-

ПРОТЕСТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУМЛІННЯ

проти брехні большевицько-демократичної преси

Останні два дні стояли в Венеції під знаком нарад конгресу преси. Мірорадні представники європейської журналістики демаскували у висновках, які зробили конгрес прямо форумом європейської історії, махінації т. зв. демократичної преси, яка на службі міжнародних капіталістичних інтересів страшенно багато причинилася до виникнення та поширення теперішньої війни. Тим, що зібрало конгрес, говорив голова Унії Європейських Пресових Спільнот, є протест проти деморалізації народів безвідповідальною журналістикою, протест проти надуживання преси для цілей безоглядного цюкування народів, протест проти пресової брехні та проти фальшування правди, протест проти залежності преси від тих, що тягнуть зиски з війни та, вкінці, протест проти закидання преси.

В рамках цього акту обжаловання проти большевицько-демократичної преси, говорили даліше висланники всіх тих європейських країв, які заявляються за принципами нового порядку. Начальник болгарської преси вказав на нездорове ділення большевицької демократичної преси на службі брехні та воєнного цюкування. Уже від десяти років ця безсонна преса розпалювала на Балкані одну війну за другою, викликувала революції, сіла неспокій, цюкувала та вигривала народи один проти одного і бажала оформувати вирішувальний бльок балканських держав проти Німеччини. Відпрезидент палати фашістів і корпорації Ечціо Грей говорив про методи демократичної большевицької пропаганди від часу т. зв. санкцій проти Італії. Представник хорватського уряду підкреслював зв'язок молоді Хорватії з цілями конгресу. Керівник японської журналі-

тичної делегації заявив, чому також і в Японії над т. зв. свободою, яка визначає ніщо інше як рознузданість, стоїть відповідальність як категоричний імператив для пресової праці. Норвезький міністер Люнде демаскував обман, що його допустилася англійська преса супроти Норвегії. Подібну історію з Голандією розказав міністер Гедеваген. Делегат уряду Протекторату розказав про працю американсько-англійських газетних представників у колишній Чехословаччині, як з доручення безсонних чехословацьких політиків відомі колись англійські журналісти, були перекуплювані, щоб оголошувати фальшиві вістки та звідолення (англійський журналіст Стід достав за те в одному році тільки 520.000 зол.).

Особливо цікавий був факт, що делегат Протекторату міністер Моравець подав докази на те, що думка створити з Чехословаччини протекторат зродилася не в Німеччині, але в Англії.

На прикінці конгресу ухвалив резолюцію в якій м. ін. читаємо:

„Численні документи доказали неоспорно, що преса, залежна від впливів міжнародного капіталу, є співвинна в вибуху й поширенні теперішньої війни. Ставши зараддям злочинних воєнних нацьковувачів безвідповідально преса ошукувала численні народи та зводила у світі безупинно брехливі вістки і пресові звідолення, за які ніхто не несе відповідальності, але які у своїй розкладовій діяльності мають для взаємин народів непередбачені наслідки.“

Визнаємо журналістів усіх країн винівисти війни цим злочинним методом звиродилої міжнародної публіцистики.

ВІСТКИ ЗА ЗБРУЧА

Надійшло до нас велике число часопису „Подолання“, що виходить в Каміні-Подільському. Ряд цікавих статей і добрих віршів розпочинає передова, величезна стаття Євдокима Подільського і Виницького Дамаскія. Ця стаття кінчиться так: „Український багатострадалий народ! Твоя доля подібна до життєвого шляху Христа. І тебе мучили, озлобували, били. Мільони твоїх братів закатовано в тюрмах, заморожено нуждою, голодом. Свідками твого страждання була не тільки рідна земля, але й темрява полярної ночі. Архангельськ, Соловки, Мурманськ, Кола, Сибір, Камчатка... Ти також пройшов Голготу. Ще від безбожної жовтневої революції ти надів у своїй відлюдній самоті, тебе запрягли в колгоспне ярмо і погнали на лану, створені з твоєї власної землі.

ми і дбають про порядок. Щотижня вибирають провідника школи, який є відповідальний за лад у школі і якого комитетній сьгають аж до права уділати учням відпусток і накладати кари.

Під час ферій молодші учні проводять час у таборах, де відбувають вступний військовий вишкіл, а старші учні працюють на селянських господарствах, по фабриках зброї, по копальнях. Тим способом вони мають змогу в практиці зацікавитися з проблемами сїта праці.

Вчителями тих шкіл є звичайно дуже старанно дібрані доценти й асистенти високих шкіл. Є в плані організувати академію для вчителів шкіл Адольфа Гітлера.

Всіх учнів виховують на державний конт. Учень дістає безплатну науку, удержання, одяг, а навіть гроші на дрібні видатки у висоті залежно від віку від 3—9 марок місячно. Повинні не тільки учні одержувати від батьків ніяких грошей.

В таких у школах, де наука сплітається в одню з вихованням, й де збір учнів і вчителів творить одну цілість, виховується молоде покоління вождів Нової Німеччини. (В.Р.).

ТВОРИМ КАДРИ ФАХІВЦІВ

З хвилиною прогнання большевицької Німецькою Армією обличчя галицьких міст почало поволі змінитися у нашу користь. Тут відкриваються наші варстат праці, як крамниці, ремісничі майстерні, підприємства і т. п. Не дивися: в містах нестало жидів, які мусіли переселитися до своїх дільниць, а за те великий попит за різного рода ремісниками арійського походження. До міста напливає здоровий елемент зі села, щоб зайняти пильно бережеші дотепер жидами варстат праці, як торговлі, промислу, ремесла і ін. Це теж дуже корисне явище, бо таким робом село позбувається зайвого елемента, що не може вижити на маленькому шматку ріллі і творить собі нові варстат праці й джерела доходу.

З другого боку нам треба власне таких людей, які осіли б в місті, як елемент діяльний, продуктивний. Безперечно, урядництво теж має містовий характер, але ж знаємо з досвіду, що це власне елемент пливкий. А нам в місті треба елементу врослого в його почу, аязаного з ним тривало, який залежить тільки від своєї праці, а не від химер долі. Таким елементом може бути тільки наш промисловець, ремісник та купець.

До війни 1939 року мали ми тільки вселюдне шкільництво і декілька загальноосвітніх гімназій, а фахове шкільництво було слабо розбудоване. Фахового шкільництва ми не допіювали, хоч життя показувало, що тільки фахове шкільництво може забезпечити краще майбутнє нашого молодого покоління, а ніколи гімназія чи навіть вища освіта. Вислід такого роауміння справ був цього рода, що ми мали цілі фаланги покинутих філософів, правників і ін., а не мали доброго ремісника, промисловця, купця-фахівця.

Тепер обставини змінилися на нашу користь. Ми маємо нагоду виховати цілий ряд різних фахівців у школах з українською мовою навчання. Після прогнання большевицької німецької влади основує дуже радо фахові школи різного роду й типу. Уже маємо школи хатнього господарства, торговельні, металевого промислу, столярські, будівельні, в найближчому часі будуть відкриті школи гарбарські і білоскірничі, друкарські і багато інших. По деяких місцевостях відкриваються хліборобської школи середнього типу, а кожна збірна громада дістане доповняльну хліборобську школу для перешкодення хліборобів. Шкіл є досить, треба їх тільки заповнити молоддю охочою до науки.

А охочої молоді до науки на селі є багато. Сільська молодь відчуває інстинктивно ту зміню, яку несе із собою новий час, вона чує, що тоді найде собі місце й працю серед свого громадянства, коли буде мати в руках якийсь фах. Молодь горнеться до фахових шкіл, хоче вчитися, треба їй дати тільки до того змогу. Батьки повинні вже раз зрозуміти, що нам треба не тільки урядників, але що найважливіше, мусимо мати своїх ремісників — фахівців кожного роду, яких вимагає теперішній час.

Наша країна після панування її попередніх господарів вимагає величезного вкладу праці при відбудові знищених осель, фабрик, варстатів праці, доріг, залізниць, мостів. Те все маємо ми самі відбудувати, бо цієї роботи за нас ніхто не зробить. Це тепер наше найважливіше й найголовніше завдання. І вся вага його паде на плечі нашого молодого покоління. Через те його треба підготувати до тієї відповідальної праці.

Про це мусить пам'ятати наша суспільність: і батьки, котрі повинні вибирати для своїх дітей радше фахові школи і наші Комітети. Спільними силами мусимо допомогти творити при школах варстатів — столярські, механічні, слюсарські, електротехнічні і т. п., щоб молодь одержала основну теоретичну й практичну підготовку.

Для молоді треба по містах творити бурси, в яких вона найшла б приміщення й опіку. Цєю справою повинні зайнятися наші Комітети, Батьківські кружки, ремісничі цехи, яких завданням є підшукати та обладнати будинки, придбати їх устаткування та засобити гуртожитки харчаним.

Коли наше громадянство зрозуміє вагу творення наших фахівців, коли зрозуміє інтенції теперішньої влади відносно творення цілої низки фахових шкіл, тоді можна сподіватися, що наша молодь швидко перебере в свої руки ремісничі варстат, крамниці й підприємства, які досі були закидані. В цей спосіб вона заповнить собі добрий прожиток і причиниться до господарської відбудови краю на нових основах. (тп).

НОВИНКИ

22
КВІТНЯ
1942

СЬОГОДНІ —
СЕРЕДА: Євсейкія мч.
ЗАВТРА —
ЧЕТВЕР: Терентія і Імч.
П'ЯТНИЦЯ: Антіна спм.

Ширші сходина українських купців і ремісників. Як нас інформують з канцелярії 7-го Українських Купців при УОК, в четвер, дня 22-го ц. м. о год. 19-й вечором відбулися ширші сходина українських купців у доміні УОК при вул. Германа Герінга ч. 22, а вдень пізніше, дня 24-го ц. м. сходина ремісників. (ап)

Співнені побажання. До нас дійшла з фронту аж тепер картка такого змісту: „Родичам, братові, родині, товаришам із шкільної лавки, Дирекції та Вчительському Зборові Української Гимназії в Станиславові, Українському Допомоговому Комітетові та всім моїм знайомим, бажаю з Воскресенням Христовим із широким світлом України — з Львоберезжжеселам світ, сповнення всіх мрій та успіхів у тяжкій щоденній праці — Городицький Орест, № 06461“.

Відділ Ваутта видає довідки на направку ваутта, як жіночого так і мужеського. Довідку на направку ваутта можна кожному дістати й то далеко легше, як довідку на готове ваутта. Треба лиш внести подання до Управи Міста, Відділ Господарський, до поданої канцелярії, куля в означеному речинні треба зголоситись, щоб довідатись, чи згадана просьба полагоджена. Тільки й у тим случаю треба пам'ятати, що запотребовання й на це є велике, а Відділ Ваутта мусить найперше обслужити німців, описи фольксдойчерів а врешті інших. (ви)

До відома членам Учительського Консуму в Станиславові. Члени б. Учительського Консуму можуть відібрати припадаючі на них квоти з нагоди розважання консуму дня 25-го березня 1942 р. в Українському Окружному Комітеті в Станиславові до дня 30 червня 1942 р. Гроші не відібрані в цьому речинні, віддається на фонд полонених у Станиславові. Члени, які користали з консуму, а уділів не платили, зобов'язались адалегі квоти виринити а тим самим речинні. — Ремайїна Комісія Консуму.

Нешасливий випадок. В часі Великих Свят стався в Стиняні, стрийського повіту, нешасливий випадок. Один 17-літній хлопець зробив собі традиційний моадір а залізної руди, наладував його артилерійським стрільним порохом і палив каміаням. Він збирался „стріляти“ з свого моадіра коло переля, але старші люди його прогнади. Тоді він пішов а село і тут доконав нерозсудного діла. Моадір при вибуху розірвало на куски, а хлопця так важко поранило, що на 3-тий день свят помер у стрийському шпиталі.

Прійом охотників до поліції в Україні. Особи, що бажають аступити до поліції в Україні, можуть внести прохання а німецькій мові, адресуючи: An Befehlshaber der Ordnungspolizei in Rivno, Reichskommissariat Ukraine і долучити життєне, свідоцтво моральности, копії документів про освіту, лікарське свідоцтво, витяг метрикальний, свідоцтво аристського походження, відписи військоких документів та 2 фотографії, знімки. Всі вище наведені прилоги мають бути а німецькій мові. Прохання вправ а долучниками переслати на адресу: An den Herrn Kommandeur der Ordnungspolizei in Lemberg.

Смерть від гауу. Нешасливий випадок трапився в Дрогобичі українським поліціянтам а кримінальної поліції. Внаслідок неухаги затримав Гауен на смерті булавний Горбо-ий Іван і вістун Омудляк Дмитро.

Брадуть корони. Постановою тижні невідомі люди на терені м. Борислава і громади Деревичі перевели а кілька мільярдів кредитів корон. Занотовано крадіж і корон. Справою завалена українська поліція і знаходиться вже на суді а вважалася однією.

Панамському каналові загрожує Японія. Подібно значиння, як Суецький канал для Англії, має для З'єднених Держав Цивільної Америки Панамський канал, що лучить Тихий океан а Атлантичний. Він перетинає середущу Америку, територію республіки Панама. Коли б не було Панамського каналу, тоді на те, щоб перекинути всю американську флоту а Тихого океану на Атлантичний, потрібно було б около 3 місяці часу (щоб області Шведану

Америку), підчас, коли череа Панамський канал можна перекинути флоту за 3 тижні. — Панамський канал має довжину 82 км. (Суецький канал 167 км.), глибину 12,5 метра, а ширину в найужучому місці 81 метра. Щоб переїхати Панамський канал, потрібус корабель 8 година часу. — Творцем Панамського каналу був будиначий Суецького каналу Лессепе, який приступив до його будови в 1882 р. Будова тривала кільканадцять літ. В 1894 р. дальшу будову перейняли З'єднені Держави Америки і 15 серпня отворили його для кораблів. — Панамський канал має для ЗДША величезне оборонне значиння, бо дозволяє за короткий час перекинути тихоокеанську флоту на Атлантик. Череа те його кінцеві точки міста Колон і Панама укріпила американці і у них навіть за мирного часу перебувала 20-тисячна військова залога. Тепер загрожує Панамському каналові небезпека зі сторони Японії, якої підводні лодки діють тут.

Японія змінює азбуку. Японська азбука опера на китайському письмі, яке для кожного складу мало окремий знак. Повна азбука має 50 тис. знаків, але щоб можна було послугуватись японським письмом, вистачало знати 3 тис. знаків. Крім того в Японії є азбука, яка має знаки на кожну букву й має тис. знаків. Пересічний японець не знає більше, чим 7 тис. знаків своєї азбуки. Треба азначити, що японці пишуть згори вниз. В останніх часах японський уряд змінив азбуку остільки, що впровадив писання зліва направо й обмежив число знаків до 1152.

Розпорядок про господарювання й реєстрацію худоби. Денник Розпорядків для Генералгубернаторства ч. 25 з 1942 р. приносить розпорядок про господарювання й реєстрацію худоби. Постановом цього розпорядку підлягають: Всі підприємства, що плекають худобу, отже всі продукційні підприємства, що годують худобу, займаються перерібною м'ясних продуктів і їх магануванням, а також ці підприємства, що факхово займаються куцалем і продажем худоби, м'яса, м'ясних продуктів, товщів і іншої сировини, що походить з убою худоби, отже відповідні торговельні підприємства. Торговельними підприємствами в цьому роуміні треба вважати всього роду агентів, посередників, комісіонерів, маклерів, що займаються посередництвом у торговельних справах, які відносяться до названих вище продуктів. Цей розпорядок обов'язує також тих, що займаються нефахово зарізом худоби, а тех тих, що дають худобу до зарізу. Худобою згідно з постановою цього розпорядку вважається: рогату худобу, свині, телята, ніпці, коні, причому телятата треба вважати всіляку рогату худобу, що важать менше від 100 кг. За м'ясо згідно а постановою цього розпорядку треба вважати всіляке свіже м'ясо, солоне, підсолоне м'ясо, внутроші, якщо вони можливі для споживання людьми. М'ясними виробами треба вважати всілякі вироби з м'яса, що походить з названої вище худоби. Товщами треба вважати всякий товщ із зарізаной худоби за винятком молочного товщу. Цілість цього розпорядку складається а 43 параграфів, які обговорюють справи господарювання худобою. (ти)

Оплата за ужиткування землі. В Деннику Розпорядків для ГГ оголошено зарядження а 10. III 1942 про оплату за ужиткування землі а Галичині. По цьому зарядженню побираться оплата за перенесення ужиткування: а) череа придлі незагосподарованого ґрунту керівником громади особам алектим до загосподаровання, б) череа установлення Губернатором (Земським Урядом) відповідних осіб, що ведуть господарство на власній рахунок в цілі зміня відносин господарювання і ужиткування на ґрунті і рілі. — Оплата за один господарчий рік вноситься 40 ал. від гектара. Вона може бути обнижена залежно від видатности ґрунту і рілі. Рік господарчий, це час від 1 липня до 30 червня. Оплату платять той, на кого перенесено ужиткування землі. Терміни платности визначус Губернатор (Земський Уряд) по вказівкам Г. Г. (Головного Земського Уряду). Проти виміру тої оплати прислугує обов'язкам закладення по думці арт. 395 закону о комасній ґрунті від 31 липня 1913 в редакції розпорядку від 13 вересня 1940. Дя. Розп. для Г. Г. і стор. 292 Побіч повищої оплати обов'язаний управлений до ужиткування землі платити і ґрунтової податок. Повищої оплати є публичною даниною, що їх побираться в хоосен Г. Г. До залати аязваться виміром ореченням Губернатора (Земського Уряду). Залежлі оплати стягають Скарбові Уряди. Повище зарядження аходять в життя а днем 1 квітня 1942 р.

За абільшення годівлі расових крільків. Восний час вимагає від наших господарів доложити усіх зусиль, щоб забезпечити армію та цивільне населення в хліборобській продукції та корма. Окрену увагу треба присвятити плеканню дрібних домашніх тварин, зокрема свиней, крільків, та курей. Крільки це дуже дохідна тварина, яку може плекати кожний господар, навіть малоземельний. Крільки це всеужиточне звірятко, що дає людині дуже цінний кожушок, м'ясо, вовну. Вони не підлягають адачі на континент. Крільки всеідні, дуже добре множаться, скоро доспівають, не вимагають багато кормів та великого приміщення. Трохи дбайливости а боку господаря сторицею винагороджують. Уряд Г. Г. призначив для нашого дистрикту дві тисячі расових крільків для розплоду. Призначі урядом расові крільки наших земель це: шипшилі, білі ангори, саві і білі віденські, французькі сріблясті та білі польські. Ці породи крільків треба нам розводити. Усі інші раси крільків та нерасові треба поступенно а годівлі усувати і заступати расовими, що їх уряд призначив для хову в селянських господарствах. На наших землях недостас чистокровного розплодового матеріалу. Тому треба нашим господарям ваятися до годівлі расових крільків, спеціально на збут для розплоду. Такі господарства, що годуватимуть племінні расові крільки, будуть під опікою хліборобських державних організацій та будуть мати високий прибуток. Зголошуватись треба в повітових чи окружних агрономів, або в окружних инспекторах Тваринництва (Tierzuchtamt). Реферат дрібних домашніх тварин при Хліборобській Італаті у Львові, вул. Зимона (Winterstrasse) ч. 8 III приймає письмемені замовлення на расові крільки та дає всякі інформації, поради та вказівки в ділянці хову крільків. Хлібороби повинні масово розводити крільків. Це забезпечить прожиток їх сімі та дасть їхнім дітам теплу одіж на зиму. Тому треба ім користати а нагоди і аголошуватись по розплодовий матеріал, бо дві тисячі штук це зовсім небагато. Слід закладати крільчі ферми та раціональні годівлі племінного расового матеріалу. Для кращої організації годівлі дрібних тварин слід засновувати при кружках товариства „Сільський Господар“ відповідні Секції.

Як приготувати картоплі до садження? При садженні картоплі треба пам'ятати, щоб вони були здорові й неамералі та давали запоруку гарного врожаю. Треба звертати увагу так на ранні як і на пізні відміни. Перед висаджуванням треба картоплі дбайливо перебрати, відкинути зігнилі, амералі та пошкоджені червиками бульби. Картопель не вільно висаджувати в неогріту землю, бо холоду і воگیсть ґрунту не дозволяють ім відповідно кільчтисся, аа те сприяють розвоєні шкідливих бактерій що сприяють ріст картопель. Зі садженням так ранніх, як і пізніх картопель не треба спішитися. Щоб скоротити час росту ранніх картопель, треба їх перед висадженням покласти у ясову теплому а продувному приміщенні. Вибрані цілі, великі й зовсім здорові картоплі укладасмо поодинокую вставкою на доліві (не на сонці) по можности очками в гору. Після 2 — 3 тижнів, коли з очок виростуть грубі й короткі парості, висаджуємо картоплі обережно до ґрунту, щоб не пошкодити парастей. Таксьмо обережно треба прикрити їх товкою верствою землі. Так можна приготувати картоплі теж у спеціальних дерев'яних клітках. — Якщо йде про пізні відміни, то найкраще висаджувати теж не покрайні картоплі, бо вони дають краший збір. Тому, що зогляду на оцданість картопель

у цьому році треба їх перекопувати. слід пам'ятати, щоб крайти їх поздож і щоб обі частини мали більш-менш однакову кільксть очок. Крайти треба бодай три дні перед садженням.

Як абільшити продукцію картопель і городонини? Збільшення продукції картопель і городонини це дуже куче питання, звязане безпосередньо а існуванням широким мас громадянства, яке у власному інтересі є обов'язане реально глядіти в найближче майбутнє. Жива акція організації пайкових городців, яка покликана до життя інструкторів-фахівців і розвивається в якійськрацій формі, до деякої міри розважує важливе питання прохарчування населення. І коли збільшення рації муки залежить від поступу хліборобської продукції, на яку має вплив багато різнородних чинників не завжди від нас залежних, то на збільшення кількости випродукуваних картопель і городонини найбільший вплив може шати міське населення. Міста розпоряджують величезною кількстю робучих сил. Поміж робітниками й інтелігенцією найдеться багато добрих організаторів, багато ініціативи й запалу та охоти до праці. Є отже умовини, щоб усунути перешкоди, що могли б зумовляти недостачу картопель чи городонини. Кожний вільний клантик землі, відповідно використаний, дав би містові вистачальну кільксть цих земних плодів, які мають у собі багато відживних складників необхідних для здоровья вітаміни. Давні городи, які закладали професійні городники, рідко коли були призначені під управу ґрунтової городонини. Звичайно верх мали квіти, оодобні куші та овочеві дерева, а городові садки дорично. Це перестаріла система й вона згодом стала переводитись. Село залишається ще позаду, якщо йде про змішу й раціональну ґрунтову господарку. Увесь тягар продукції городонини паде тепер на міста, в яких акція пайкових городів охопила вже широкі круги громадянства. Але залишаються ще приватні городи й парцелі, яких власники не повинні легковажати ужитковости цих ґрунтів. Вирааді фінансова калькуляція обмежується в тому вивадку лиш до самовистачальности, але це є вже великою полегшою. Велику ролу в тих справах сповнують хліборобські організації і власті, що керують хліборобством та спорідненими ділянками, але лиш спільними зусаллями можна буде розвизати це трудне й важливе питання. (ти)

Зі спорту

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ СТАНИСЛАВОВА — УСТ „ХОРТИЦЯ“ — 3:2 (2:2)

Не вважаючи на погану погоду й розмокле ґрище, майже всі визначені змагуни з'явилися на тренігові змагання копаного м'яча, які закінчились перемогою Репрезентації в відношенні 3:2 (2:2). Ворота для Репрезентації здобули: Марунович, Припхан, Лисюк. Для „Хортиці“ Зорія з карного та Влашин. Змагання були переведені в надвичайно товариській формі. Обі дружини залишили по собі приємне враження, причому в „Хортиці“ видно брак тренінгу, особливо в Яремина. В обох дружин видно брак зігнання Судював п. Білік. (3)

Відповідальний редактор:
Дмитро Грегалинський.

Видавництво: Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Лесі Українки ч. 3/І. тел. ч. 16-68. Адміністрація й еспедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гіллера ч. 19. тел. ч. 18-68.

У неважню загублену посвідку (Empfangsbesccheinigung), виставлену дня 1. X. 1941 р., ч. 196 на аложені до нимни польської банкноти (72 зол.) на прізвище Літвиська Кляра.

У неважню загублені документи: свідоцтво про закінчення науки на прізвище Беліньского Тадея і спис частин роверових і машини до шиття Поґрібно-ного Прокопа та 80 зол. Хто знайде, прошу документи повернути, а гроші залишити собі. 572 (1-1)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подано до відома шан. Громадянства Станиславинчини, що а днем 1-го квітня ц. р. переияла я під свій заряд штеку при вул. Вовчинецькій ч. 55.

Мр. АЮБОВ БІАБРАМ
569 (1-3) алтар

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подано до відома шан. Громадянства Станиславинчини, що а днем 1-го квітня ц. р. переия я під свій заряд штеку в Ринку ч. 4 (давня аптека Байля).

Мр. ПРОСЛАВ ЧЕНСТУХ
568 (1-3) алтар

У неважню документи: викалку УОК в Станиславові і посвідку про зареєстровання ровера на прізвище Копачук Антіна а с. Височанка. 571 (1-1)

У неважню документи: паспорт і свідоцтво 6-ої класу, загублені 14-го квітня ц. р. на прізвище Садониська Стефанія а Софіївки — Станиславів. 570 (1-1)

До продажі одна пара живочих чорних нових мештів ч. 38. Відомість в Друкарні, вул. А. Гіллера 4